

Opinia Komitetu Regionów – Znaczenie lepszych połączeń w Europie ze szczególnym uwzględnieniem potencjału sektora ICT jako źródła wzrostu gospodarczego

(2015/C 019/13)

Sprawozdawca Anne KARJALAINEN (FI/PES), członek rady miasta Kerava

I. ZNACZENIE LEPSZYCH POŁĄCZEŃ W EUROPIE

1. Na wniosek włoskiej prezydencji Rady Unii Europejskiej, Komitet Regionów przygotowuje poparte argumentami propozycje na temat tego, w jaki sposób połączona Europa może uwolnić ogromny potencjał tkwiący w sektorze ICT jako źródle wzrostu gospodarczego i nowych miejsc pracy, w szczególności w ciągu następnych pięciu lat.

2. W dobie nowej rewolucji przemysłowej, Europa może wykorzystać digitalizację do pobudzania wzrostu społeczno-gospodarczego, zgodnie ze strategią „Europa 2020”. Należy zdać sobie sprawę z tego, jakich usług oczekuje klient, i wiedzieć, jak rozwijać niezbędne technologie, a także zrozumieć, że klient nie chce nabywać jedynie produktu, lecz że potrzebne jest dążenie do wydajności, bezpieczeństwa zatrudnienia i zadowolenia konsumenta. Wszystko to można osiągnąć poprzez wykorzystanie digitalizacji. Gospodarka o obiegu zamkniętym, digitalizacja oraz projektowanie usług mogą zostać wykorzystane do tworzenia nowych, ekologicznych miejsc pracy oraz do ożywienia tradycyjnych gałęzi przemysłu. Jak wynika z badań Komisji, do 2020 r. Europa mogłaby zwiększyć swój PKB o 4 % poprzez stymulowanie wzrostu cyfrowego rynku wewnętrznego, zaś administracja publiczna mogłaby zmniejszyć swoje koszty o 15–20 % dzięki digitalizacji usług publicznych⁽¹⁾. Nawet w okresie wysokiego bezrobocia internet pozwala utworzyć pięć nowych miejsc pracy w miejsce każdych dwóch, które zostają zlikwidowane. Szacuje się, że w perspektywie długoterminowej wspólne działania UE w ramach strategii digitalizacji mogłyby doprowadzić do utworzenia we wszystkich sektorach gospodarki nawet 3,8 mln nowych miejsc pracy.

3. Jednak zdolność Europy do zapewnienia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy dzięki digitalizacji nie jest odpowiednia pod każdym względem. Należy rozwijać umiejętności społeczeństwa w zakresie ICT z uwagi na fakt, że aż połowa ludności ma niewielkie umiejętności w dziedzinie ICT lub też nie posiada ich wcale. Ponieważ w globalnym środowisku mamy do czynienia z rozwojem usług wykorzystujących technologie informatyczne, ważne jest, aby uległa poprawie pozycja konkurencyjna Europy w zakresie dostarczania i opracowywania usług. Przedsiębiorstwa również działają w otoczeniu pełnym wyzwań: pod względem wielkości sprzedaży żadne europejskie przedsiębiorstwo sektora ICT nie znajduje się wśród dziesięciu największych przedsiębiorstw tego sektora.

ZALECENIA POLITYCZNE: najważniejsze przesłania

- Należy sprzyjać tworzeniu dobrze zaplanowanych synergii między różnymi mechanizmami finansowania oraz między sektorem publicznym a prywatnym, tak by wprowadzić wysokiej jakości dostępną cenowo infrastrukturę, umożliwiającą funkcjonowanie chmur obliczeniowych (*cloud computing*), dużych zbiorów danych i bardzo szybkich łączny szerokopasmowych.
- Władze UE, władze krajowe, regionalne i lokalne powinny traktować jako priorytet nabycie przez obywateli umiejętności cyfrowych i umiejętności w zakresie przedsiębiorczości, które umożliwią im pełne wykorzystanie nowych technologii, analizę dużych zbiorów danych i zrozumienie kwestii bezpieczeństwa cybernetycznego oraz zwiększą ich szanse na zatrudnienie i stworzą nowe możliwości dla biznesu.
- Władze UE, władze krajowe i władze szczebla niższego niż krajowy powinny mieć na celu stworzenie elastycznych ram regulacyjnych, które zmniejszają koszty i ułatwiają tworzenie i działanie przedsiębiorstw sektora ICT, umożliwiając im jednocześnie łatwy dostęp do finansowania i zachęcając do innowacji, w tym także za pośrednictwem polityki oceny i nagradzania.
- Kluczową rolę i potencjał władz lokalnych i regionalnych, jeśli chodzi o szkolenie informatyczne obywateli, tworzenie i obsługę infrastruktury cyfrowej – często w ramach współpracy transgranicznej czy międzyregionalnej – a także o proces innowacji i odkrywczą przedsiębiorczości oraz o wdrażanie administracji elektronicznej, należy rozpatrywać w kontekście całości przyszłego ustawodawstwa mającego na celu ukończenie tworzenia jednolitego rynku cyfrowego.

⁽¹⁾ Wyzwania cyfrowe stojące przed Europą – Wkład Komisji Europejskiej w dyskusję na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 24–25 października 2013 r., http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/20131010_pl.pdf

II. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

4. Z zadowoleniem przyjmuje propozycje dotyczące środków odnoszących się do rynku wewnętrznego łączności elektronicznej, promujących dynamiczny i zrównoważony wzrost we wszystkich sektorach gospodarki oraz tworzenie miejsc pracy, jak również zapewniających wysoki poziom ochrony konsumentów. W celu ukończenia procesu tworzenia jednolitego rynku cyfrowego, w całym przyszłym ustawodawstwie należy uwzględnić kluczową rolę i potencjał władz lokalnych i regionalnych we wdrażaniu administracji elektronicznej.

5. Zwraca uwagę na decydującą rolę inicjatyw przewodnich, w tym agendy cyfrowej UE, jako narzędzi wzrostu. Inicjatywy przewodnie powinny służyć jako środek do wzmocnienia koordynacji polityki na wszystkich szczeblach w celu osiągnięcia celów strategii „Europa 2020” i powinny być wykorzystywane w dokumentach o przełomowym znaczeniu. Władze lokalne i regionalne powinny również nieustannie wykorzystywać inicjatywy przewodnie jako ramy odniesienia, nie tylko w celu planowania polityki, ale również w stosunkach z władzami wyższego szczebla i innymi zainteresowanymi stronami. Ponadto władze lokalne i regionalne (oraz organy publiczne, takie jak biblioteki, szpitale czy szkoły) mogą odegrać większą rolę w rozpowszechnianiu wyników programu „Horyzont 2020” i w korzystaniu z nich.

6. Zwraca uwagę, że wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy nie mogą zostać osiągnięte za pomocą częściowej optymalizacji. Potrzebne są raczej: całościowe myślenie, przywództwo i środki. Na przykład władze lokalne i regionalne są w stanie lepiej stosować digitalizację w swojej własnej działalności, jeśli ich praktyki budżetowe i wskaźniki wymagają dobrego ogólnego wyniku i wspierają współpracę pomiędzy sektorami. W celu umożliwienia opracowania nowych innowacyjnych procedur administracyjnych ważne jest również utrzymanie równowagi pomiędzy rolą władz publicznych i nowym rozwojem innowacyjnym. Odnotowano pozytywne doświadczenia z eksperymentalnym finansowaniem, które wykorzystywane są do zapobiegania problemom czy też do opracowywania i testowania nowych innowacji społecznych.

7. Opowiada się za połączeniem oddolnych środków z ogólnym przywództwem strategicznym. Podmioty lokalne i regionalne są siłą napędową rozwoju i stosowania digitalizacji. Lokalni i regionalni decydenci, pracownicy i zwykli obywatele umożliwiają wykorzystanie zasobów, pod warunkiem że posiadają niezbędną wiedzę i umiejętności, jak również pozytywne nastawienie do digitalizacji. Podmioty lokalne i regionalne są odpowiedzialne za zapewnienie tych umiejętności. Szczebel lokalny i regionalny powinny monitorować swe własne działania w celu zapewnienia, by organy lokalne i regionalne nie stały się przeszkodą dla swojego własnego rozwoju.

8. Zwraca uwagę, że w Europie obywatelskiej digitalizacja umożliwia ludziom tworzenie sieci i utrzymywanie kontaktów, tak aby mogli oni ze sobą dyskutować, uczyć się od siebie nawzajem, formułować wspólne opinie oraz sprawiać, że ich własne nadzieje i cele będą wpływać na proces podejmowania decyzji i wzmocnienie wspólnej tożsamości europejskiej. Podstawą tworzenia nowych miejsc pracy są rynki, zaś tworzenie rynków będzie przebiegało łatwiej, jeżeli Europa będzie miała silną tożsamość cyfrową, a ludzie będą chcieli korzystać z digitalizacji i rzeczywiście wymagać nowych rozwiązań cyfrowych.

9. Wskazuje, że digitalizacja spowodowała zmianę metod pracy, czego nieuchronnym skutkiem było zdezaktualizowanie się pewnych zawodów. To z kolei oznacza, że przedsiębiorstwa i sektor publiczny muszą być w stanie przygotować i zatrudnić dobrze wykształconą siłę roboczą, aby stworzyć większą wartość dodaną. Digitalizacja umożliwia również ludziom poszukiwanie źródeł utrzymania w oparciu o mikroprzedsiębiorczość. Ponadto powinno się wykorzystywać digitalizację w celu dążenia do szybkiego rozwoju przedsiębiorstw, ponieważ umożliwia ona tworzenie i dostarczanie produktów i usług bez ograniczeń czasowych czy lokalizacyjnych. Nawet podmioty działające w regionach oddalonych mają takie same możliwości skorzystania na digitalizacji.

10. Podkreśla, że potrzebna jest strategia wzrostu na szczeblu Unii i państw członkowskich, która uwzględni możliwości oferowane przez strategię cyfrową, by wspierać tworzenie lepszych i bardziej trwałych miejsc pracy, w szczególności dla młodych ludzi. Poprawa szans na zatrudnienie jest nie tylko zadaniem poszczególnych osób. Powinny w to być zaangażowane wszystkie zainteresowane strony: przedsiębiorstwa, uniwersytety, szkoły i uczelnie, władze lokalne oraz ludzie młodzi.

11. Zwraca uwagę, że zabezpieczenie dostaw surowców naturalnych oraz zmniejszanie śladu węglowego to kluczowe aspekty zrównoważonego rozwoju. Zatem wzrost gospodarczy Europy powinien opierać się na czymś innym niż zwiększanie poziomu produkcji dóbr konsumpcyjnych. Produkty i usługi, które można wytwarzać i sprzedawać cyfrowo, mogą wygenerować wzrost przy mniejszym wykorzystaniu surowców naturalnych ⁽²⁾.

12. Wzywa władze lokalne i regionalne, by oceniły możliwość wykorzystania ICT, modelowania informacji i podejścia opartego na partnerstwie publiczno-prywatnym do wzmocnienia zgodności cyklu życia aktywów publicznych z zasadami zrównoważonego rozwoju – zwłaszcza środowiska zbudowanego i budynków.

13. Stwierdza, że oprócz rozwoju produktów opartych na technologiach, ważne jest, by skoncentrować się na rozwoju technik, usług i produktów ukierunkowanych na ludzi, w tym projektowania skoncentrowanego na użytkowniku, wspólnego tworzenia oraz szybkiego przeprowadzania projektów pilotażowych. Komitet popiera instrument „Łącząc Europę”, inicjatywę, którą można wykorzystać w celu opracowania nowej infrastruktury cyfrowych usług publicznych oraz w celu lepszego dopasowania problemów z różnych regionów do proponowanych rozwiązań z różnych części Europy. Środki te mają zapewnić, że produkty cyfrowe będą sprawniej i skuteczniej zaspokajać rzeczywiste potrzeby rynku, w tym potrzeby sektora publicznego, a także mają przyczynić się do poprawy konkurencyjności europejskich produktów i przedsiębiorstw.

14. Zaleca, by zbadać możliwości zniwelowania luki między ICT a „działalnością gospodarczą” dzięki zarządzaniu usługami w zakresie systemów informacyjnych z wykorzystaniem architektury korporacyjnej, tzn. nie tylko poprzez zarządzanie informacjami bądź operacjami, ale także poprzez stosowanie całościowego podejścia. Kluczem do modelu architektury korporacyjnej jest dopasowanie, w dobrze zarządzany i systematyczny sposób, pożądanego środowiska informacyjnego i technologicznego do strategicznych i operacyjnych potrzeb związanych z główną działalnością.

15. Zauważa w tym kontekście, że władze lokalne i regionalne odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu równego dostępu do łączności szerokopasmowych po przystępnej cenie w regionach, w których rynek zawodzi, i nalega, by uznać, że projekty instalacji cyfrowych na obszarach wiejskich i słabo zaludnionych mają charakter usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽³⁾.

16. Wskazuje na to, że technologie informacyjno-komunikacyjne mogą być wykorzystywane przy tworzeniu innowacji w celu stawienia czoła głównym wyzwaniom społeczno-ekonomicznym, oraz proponuje utworzenie nowych ram polityki, za pomocą których Unia Europejska zachęcałaby przedsiębiorstwa działające w oparciu o technologie informacyjne i komunikacyjne, by dążyły do rozwiązania najważniejszych problemów społecznych, takich jak zmiana klimatu, kwestie energetyczne lub starzenie się społeczeństw. *Aktywne starzenie się w dobrym zdrowiu* jest jednym z najważniejszych europejskich partnerstw na rzecz innowacji i można byłoby rozwijać usługi cyfrowe wspierające aktywne starzenie się („cyfrowe aktywne starzenie się”). Inwestowanie w usługi cyfrowe na rzecz zdrowia i integracji społecznej osób starszych może uczynić Europę pionierem w tej dziedzinie, tworząc podwaliny dla nowego światowego rynku eksportowego, przy jednoczesnym zmniejszeniu presji kosztów związanych ze starzeniem się społeczeństwa.

17. Dostrzega możliwość pobudzania wzrostu gospodarczego i wzrostu zatrudnienia poprzez łączenie w nowy i innowacyjny sposób digitalizacji z tradycyjnie silnymi europejskimi sektorami, takimi jak turystyka i kultura. Na przykład, dostawcy i użytkownicy usług mogą się łączyć między sobą za pośrednictwem nowych i innowacyjnych podejść i platform cyfrowych. Podmioty lokalne i regionalne mogą pomóc dostawcom usług turystycznych i kulturalnych w znalezieniu podobnych usługodawców w innych częściach Europy, tak aby mogli oni tworzyć sieci i wspólnie zwiększać swoją widoczność z zastosowaniem cyfrowych podejść. Konsumenci usług turystycznych kulturowych mogą zarówno wykorzystywać, jak i wytwarzać treści poprzez tzw. pozyskiwanie wiedzy z tłumu (*crowdsourcing*). Repozytoria danych publicznych, takie jak zasoby cyfrowe muzeów, archiwów i bibliotek, mogą służyć jako źródła nowych usług turystycznych i kulturalnych.

18. Zaleca, aby wspierać digitalizację poprzez przyjęcie uzupełniających modeli biznesowych, które mogą być wykorzystywane na przykład przez przedsiębiorstwa społeczne i podmioty trzeciego sektora w celu wytwarzania usług, których nie dostarcza sektor publiczny, zaś sektor prywatny nie dostrzega w nich jeszcze możliwości biznesowych.

19. Zwraca uwagę na stwierdzenie, że inwestycje w technologie informacyjno-komunikacyjne mogą bardziej przyczynić się do rozwoju regionalnego niż inne inwestycje kapitałowe. W związku z tym zaleca priorytetowe traktowanie urzeczywistnienia jednolitego rynku cyfrowego do 2015 r. i zaspokajanie inwestycyjnych potrzeb infrastruktury telekomunikacyjnej poprzez pełne wykorzystanie funduszy strukturalnych UE, ułatwianie właściwego połączenia inwestycji publicznych i prywatnych, wykorzystanie innych źródeł finansowania, takich jak Europejski Bank Inwestycyjny, a także tworzenie odpowiednich ram regulacyjnych. Regiony bardzo gęsto zaludnione można by wspierać za pomocą prywatnych inwestycji w infrastrukturę, podczas gdy inne regiony potrzebowałyby dostępu do finansowania infrastruktury ze środków publicznych.

⁽²⁾ CdR 626/2012.

⁽³⁾ CdR 5960/2013.

20. Z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną przez Komisję Europejską inicjatywę „Łączność w społecznościach” (*Connected Communities*), która zmierza do tego, aby gminom, członkom lokalnych partnerstw szerokopasmowych oraz operatorom zapewnić wytyczne dotyczące sposobu uzyskania finansowania oraz opracowania dostosowanych modeli biznesowych umożliwiających udostępnianie szybkich łączy szerokopasmowych w ich społecznościach. Komitet zachęca podmioty lokalne i regionalne do korzystania z nowych metod finansowania i wspierania usług szerokopasmowych w UE.

21. Uważa, że zapewnienie dostępnych szybkich sieci oraz obniżenie ich kosztu stworzy miejsca pracy w europejskich przedsiębiorstwach, będzie pobudzać rozwój nowoczesnych usług, promować handel elektroniczny i zapewni przedsiębiorstwom możliwości biznesowe w zakresie technologii „internetu przedmiotów” i M2M (łączności maszyna-maszyna). Komitet jest zaniepokojony tendencją, w ramach której nowoczesne technologie (chmury obliczeniowe, drukowanie przestrzenne, e-zdrowie, e-administracja, inteligentne miasta, usługi rozrywkowe, teleobecność, duże zbiory danych, internet w samochodzie itp.) wymagają jeszcze większej szerokości pasma i nieprzerwanej łączności w całej Europie, natomiast modele biznesowe opracowywane w celu wprowadzenia tej technologii wywierają na władze lokalne i regionalne presję kosztową, która przekracza ich możliwości. Ważne jest, aby w całkowitej strukturze kosztów projektów dotyczących łączy szerokopasmowych uwzględnione zostały nie tylko koszty rozpoczęcia działalności, ale również przyszłe koszty, które będą ponoszone w wyniku szybkiego rozwoju technologicznego.

22. Zwraca uwagę, że Europejskie partnerstwo innowacyjne na rzecz inteligentnych miast i społeczności⁽⁴⁾ jest platformą, która skutecznie promuje zrównoważony wzrost oparty na digitalizacji. Dla prawidłowego funkcjonowania platform opracowywania i testowania produktów potrzebne jest również sprawnie funkcjonujące otoczenie innowacyjno-biznesowe. Współpraca pomiędzy powiązаныmi ze sobą „inteligentnymi miastami” umożliwia podmiotom lokalnym i regionalnym promowanie, w możliwie najbardziej skutecznym sposób, szerszego stosowania rozwiązań opracowywanych przez przedsiębiorstwa, a tym samym pobudzanie konkurencyjności przedsiębiorstw w globalnym otoczeniu biznesowym.

23. Zaleca, aby przy opracowywaniu strategii inteligentnej specjalizacji (RIS3), regiony korzystały z digitalizacji w swojej wybranej specjalizacji w celu stworzenia większej wartości dodanej i tym samym uzyskania szybszego wzrostu w regionie. Komitet zachęca władze lokalne i regionalne do tworzenia innowacyjnych i przedsiębiorczych procesów odkrywczych i mechanizmów zarządzania w celu zoptymalizowania synergii między różnymi publicznymi i prywatnymi mechanizmami finansowania, do organizowania synergii pomiędzy różnymi regionalnymi i lokalnymi portfelami projektów oraz do skoncentrowania się na budowaniu europejskiego partnerstwa w ramach programu „Horyzont 2020”, INTERREG, makroregionów itp.

24. Wzywa Komisję do podjęcia działań mających na celu zapewnienie, by regiony otrzymały jasne wytyczne co do sposobu wdrożenia strategii inteligentnej specjalizacji (RIS3) poprzez wielofunduszowe, zakrojone na szeroką skalę „megaprojekty” i portfele projektów, zorganizowane poprzez koordynację opartą raczej na synergii współpracy niż na zarządzaniu indywidualnymi projektami. Cyfrowe narzędzia zarządzania projektami i wirtualne środowiska pracy będą kluczem do wspomnianego rozwoju kultury pracy.

25. Zauważa, że już wcześniej poparł pogląd, iż „instrumenty stanowiące łączniki między badaniami naukowymi, innowacjami oraz strategiami na rzecz inteligentnej specjalizacji wdrażane są zarówno w ramach programu »Horyzont 2020«, jak i przez fundusze strukturalne w celu stworzenia obiektywnych wskaźników dla »schodów ku doskonałości« i tworzenia europejskiej przestrzeni badawczej”⁽⁵⁾. Opracowane wskaźniki mogłyby zostać dostosowane do oceny korzyści płynących z projektów badawczych realizowanych dzięki finansowaniu ze środków publicznych. Ocena powinna koncentrować się na wynikach i ich skutkach, takich jak korzyści dla władz lokalnych i regionalnych, nowe możliwości biznesowe oraz tworzenie miejsc pracy, poprawa projektu, funkcjonalności, użyteczności i wydajności świadczenia usług, ogólna jakość produktów i usług lub ogólny wkład w systemy innowacji.

26. Podkreślił w poprzednich opiniach aktywne stosowanie innowacyjnych zamówień publicznych i uproszczenie procedur oraz zachęca administratorów lokalnych i regionalnych do stosowania tych zasad w celu przyspieszenia rozpowszechnienia cyfrowych podejść.

27. Zwraca uwagę na znaczenie, jakie dla funkcjonowania rynku wewnętrznego i konkurencyjności gospodarki cyfrowej ma połączenie uczestników sieci wartości – twórców treści, podmiotów zajmujących się marketingiem, kanałów dystrybucji, handlu elektronicznego, dostawców oprogramowania komputerowego, operatorów telekomunikacyjnych i dostawców finansowania, a także specjalistów w zakresie badań i innowacji, edukacji i praw własności intelektualnej – w celu znalezienia rozwiązań cyfrowych. Komitet zaleca, by podmioty lokalne i regionalne bardziej angażowały się w zestawianie i koordynowanie ogólnoeuropejskich i międzyregionalnych sieci wartości.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/eip/smartcities/about-partnership/how-do-i-get-involved/index_en.htm

⁽⁵⁾ CdR 2414/2012.

28. Zauważa, że wzrost i tworzenie nowych miejsc pracy można ożywić poprzez udostępnienie szerokim kręgom wiedzy, procesów, przestrzeni publicznych i innowacji wytwarzanych jako produkt uboczny projektów badawczo-rozwojowych finansowanych ze środków publicznych. Na przykład, udostępniając za ustaloną indywidualnie opłatą przestrzenie publiczne z dostępem do internetu oraz sprzęt, gminy mogą wspierać mikroprzedsiębiorców i mobilizować różne grupy ludności.

29. Zwraca uwagę, że w świetle badań Komisji otwarty dostęp do danych z sektora publicznego i finansowanych ze środków publicznych pobudza wzrost gospodarczy i stwarza nowe możliwości biznesowe, w tym dla małych przedsiębiorstw, niezależnie od ich lokalizacji. Otwarte dane publiczne sprzyjają stworzeniu warunków korzystnych dla sprawnie działającego cyfrowego rynku wewnętrznego, oferującego konsumentom łatwy, bezpieczny i elastyczny dostęp do legalnych treści i usług cyfrowych ⁽⁶⁾.

30. Przypomina, że technologia konieczna do otwarcia danych publicznych jest już w chwili obecnej zaawansowana, lecz istnieje prawdopodobieństwo, że na poziomie lokalnym i regionalnym nie została ona w dostatecznym stopniu opanowana oraz że może brakować narzędzi niezbędnych do odnalezienia dostępnych informacji do ponownego wykorzystywania ⁽⁷⁾. Metadane stanowią ważny aspekt ponownego wykorzystania informacji, a publikowanie metadanych w standardowym formacie przyczyniłoby się w szczególności do usprawnienia transgranicznego transferu, dostępności i komercjalizacji wiedzy.

31. Zauważa, że ilość informacji dostępnych w internecie wzrasta w szybkim tempie. Oczekuje się, że wykorzystanie „dużych zbiorów danych”, tzn. dużej ilości informacji, przyniesie nowe możliwości rozwoju gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w ciągu najbliższych kilku lat, jednak dane te dopiero zaczynają być wykorzystywane w sektorze publicznym, na przykład w sektorze opieki zdrowotnej, transportu lub służb zatrudnienia. Należy wykorzystać ogromny potencjał, który tkwi w integracji otwartych danych i dużych zbiorów danych, a także publicznych i prywatnych baz danych. Prawodawstwo Unii Europejskiej powinno być kształtowane w taki sposób, aby umożliwić właściwe stosowanie dużych zbiorów danych bez naruszania praw dotyczących ochrony danych osobowych.

32. Zaleca uczynienie unijnego środowiska internetowego najbezpieczniejszym na świecie oraz zaleca, by Europa zaznaczyła swoją obecność na rynku globalnym jako bezpieczne i stabilne otoczenie biznesowe dysponujące dobrą infrastrukturą telekomunikacyjną – na tej podstawie można by zachęcić przedsiębiorstwa działające w oparciu o specjalistyczną wiedzę do inwestowania i rozwijania działalności w różnych regionach Europy. Należy w jak największym stopniu przeciwdziałać awariom sieci, atakom i przestępczości, ponieważ szkodzą one wizerunkowi przedsiębiorstwa, zmniejszają wydajność pracy i wyrządzają szkodę wiedzy, która jest niezbędna dla przedsiębiorstw.

33. Zachęca do tworzenia platform technologicznych w Europie oraz do wyjaśnienia, czy ze względów bezpieczeństwa cybernetycznego należy rozwijać, równoległe do obecnego internetu, bardziej ograniczoną sieć internetową, co dałoby przewagę konkurencyjną, przedsiębiorstwom działającym w oparciu o zaufanie, usługom z zakresu chmury obliczeniowej oraz badaniom naukowym. Unia Europejska mogłaby również kierować beneficjentów środków unijnych w stronę tych platform, a tym samym ułatwiać sukces rynkowy nowych rozwiązań.

34. Zwraca uwagę, że niezmiernie ważne jest, aby na każdym poziomie spełniać wymogi bezpieczeństwa w celu zapewnienia optymalnego poziomu prywatności i ochrony danych osobowych oraz zapobieżenia śledzeniu wszelkich informacji osobowych przez osoby nieupoważnione oraz profilowaniu wykorzystującym te informacje, w tym zbieraniu informacji odnośnie do zachowań konsumenckich, stanu zdrowia, dokumentacji medycznej itd. Należy również spojrzeć na kwestię ochrony prywatności w kontekście tego, w jaki sposób dane pochodzące z różnych plików mogą być automatycznie łączone w celu stworzenia wysoce spersonalizowanych profili osób ⁽⁸⁾.

35. Zdaje sobie sprawę, że digitalizacja, w tym masowe otwarte kursy internetowe (MOOC), wprowadza ten sam rodzaj zmian w szkolnictwie wyższym, który przekształcił już na przykład otoczenie biznesowe mediów. Szkolnictwu wyższemu w Europie grozi pozostanie w tyle za innymi regionami świata, które w celu modernizacji kształcenia inwestują w strategię oparte na ICT. Z drugiej zaś strony, podmioty lokalne i regionalne mogą również wykorzystywać digitalizację do zmodernizowania sektora edukacji we współpracy z wyższymi uczelniami. Poprawiłoby to warunki dla europejskich operatorów do osiągnięcia sukcesu na rozwijającym się światowym rynku edukacji i stanowiłoby okazję do tworzenia nowych miejsc pracy w sektorze szkolnictwa wyższego. Uczelnie, które przeprowadziły digitalizację, mogą w sposób bardziej wiarygodny modernizować inne sektory w swoim regionie, w oparciu o zasadę trójkąta wiedzy (kształcenie, badania i innowacje), a tym samym dopomóc przedsiębiorstwom w tworzeniu nowych miejsc pracy, zaś sektorowi publicznemu w rozwijaniu administracji elektronicznej i usług elektronicznych.

⁽⁶⁾ CdR 626/2012.

⁽⁷⁾ CdR 626/2012.

⁽⁸⁾ CdR 626/2012.

36. Uznaje za pozytywne wysiłki podejmowane we współpracy z przemysłem w ramach wielkiej koalicji na rzecz miejsc pracy w sektorze cyfrowym⁽⁹⁾ w celu propagowania umiejętności niezbędnych dla specjalistów w dziedzinie ICT. Zarówno organizacje, jak i poszczególne osoby muszą coraz częściej się przestawiać – opanowywać nowe dziedziny i poszerzać wiedzę – by dotrzymać kroku zmianom. Z perspektywy przedsiębiorstw i administracji publicznej coraz niezbędniejsze jest zatem rozwijanie innowacyjnych sposobów zapewnienia w przyszłości dostępu do niezbędnych umiejętności. Jako największe przeszkody w tym zakresie wymienia się brak należytej wiedzy i kompetencji. W szczególności należy poprawić umiejętności informatyczne osób bezrobotnych, zaś osoby z kwalifikacjami zawodowymi lub uniwersyteckimi powinny mieć możliwość nabywania umiejętności w zakresie handlu elektronicznego. Komitet Regionów popiera inicjatywy na rzecz rozwoju europejskiej przedsiębiorczości internetowej.

37. Poparł propozycję Komisji, by poprzez nowe programy w dziedzinie kształcenia „Erasmus+” i „Horyzont 2020” wesprzeć podmioty zajmujące się kształceniem w opracowywaniu nowych modeli działalności i kształcenia oraz by zainicjować działania w celu wypróbowania innowacyjnych metod uczenia się, pracy z planami oraz oceny umiejętności⁽¹⁰⁾. Komitet zachęca podmioty lokalne i regionalne, aby nakłaniały placówki oświatowe do utrzymywania i finansowania środowisk na rzecz rozwoju, badań i projektów pilotażowych dotyczących nowych cyfrowych metod uczenia się (*Living Labs*).

38. Zwraca uwagę, że uczenie się przez całe życie ma miejsce na każdym etapie życia, w tym także poza formalnym systemem kształcenia. Otwarte technologie i kursy internetowe umożliwiają wszystkim naukę w dowolnym miejscu i czasie, za pośrednictwem dowolnego urządzenia i ze wsparciem innych użytkowników. Takie okoliczności umożliwiają również rozwijanie wśród obywateli umiejętności w zakresie ICT i ochrony danych. Podmioty lokalne i regionalne powinny zagwarantować systematyczny rozwój umiejętności korzystania z mediów na wszystkich poziomach, od wczesnej edukacji do nauki prowadzącej do zdobycia kwalifikacji zawodowych czy akademickich. Na przykład system norm i certyfikatów nabycia umiejętności cyfrowych mógłby zostać ulepszony i wykorzystywany jako zachęta w Europie.

39. Z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie przez Komisję portalu poświęconego e-uczeniu się (*e-Learning*) oraz przyznanie na ten cel środków budżetowych z programu Erasmus+. W przyszłości europejska wiedza i konkurencyjność mogłyby zostać zwiększone dzięki otwartym zasobom edukacyjnym udostępnianym poprzez jednolity, wspólny portal, na którym przedstawione byłyby np. najważniejsze ustalenia projektów naukowo-badawczych finansowanych przez UE.

Bruksela, 4 grudnia 2014 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów

Michel LEBRUN

⁽⁹⁾ Wielostronne partnerstwo na rzecz zniwelowania istniejących w Europie braków w zakresie umiejętności cyfrowych i obsadzenia wolnych miejsc pracy powiązanych z ICT, <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/grand-coalition-digital-jobs>

⁽¹⁰⁾ CdR 6183/2013.